

ПВНЗ «КРОПИВНИЦЬКИЙ ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО ТА
МУНІЦИПАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ»

ПРОГРАМА
ВСТУПНОГО ІСПИТУ
З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ

галузь знань *28 Публічне управління та адміністрування*

спеціальність *281 Публічне управління та адміністрування*

освітня програма *Публічне управління та адміністрування*

форма навчання *денна*

для вступників для здобуття ступеня *бакалавра*

на основі *повної загальної середньої освіти*

Обговорено

на засіданні кафедри філософських та гуманітарних дисциплін ПВНЗ КІДМУ
Протокол № 10 від 28 травня 2019 року

Затверджено

на засіданні Приймальної комісії ПВНЗ КІДМУ
Протокол № 8 від 28 травня 2019 р.

Укладачі:

Акімова Наталія Володимирівна – голова предметної комісії, кандидат філологічних наук;

Коваленко Вікторія Володимирівна – член предметної комісії, старший викладач;

Ломоносова Людмила Борисівна – член предметної комісії, старший викладач.

ЗМІСТ

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА	4
II. СТРУКТУРА ПРОГРАМИ.....	5
III. ПОРЯДОК ОЦІНЮВАННЯ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ ВСТУПНИКІВ, КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ, СТРУКТУРА ОЦІНКИ	14
IV. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	14

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програму для проведення вступного іспиту з української мови та літератури розроблено на основі Програми зовнішнього незалежного оцінювання з української мови та літератури з урахуванням чинних програм з української мови для 5–9 класів (наказ Міністерства освіти і науки України від 07.06.2017 № 804) та програм для профільного навчання учнів 10-11 класів (рівень стандарту, наказ Міністерства освіти і науки України від 14.07.2016 № 826).

Зважаючи на варіативність програм з української літератури для загальноосвітніх навчальних закладів, до програми внесено персоналії письменників і художні твори, вивчення яких передбачено всіма чинними програмами і відображено в усіх підручниках, рекомендованих Міністерством освіти і науки України.

У програмі вступного іспиту враховано державний статус української мови, її суспільні функції, взято до уваги специфіку навчального предмета, що має виразні інтегративні функції, здатність справляти різнобічний навчальний, розвивальний і виховний впливи на учнів, сприяти формуванню особистості, готової до активної, творчої діяльності у всіх сферах життя демократичного суспільства, сучасні організаційні форми, методи і технології навчання рідної мови в загальноосвітній школі.

Мета й завдання вивчення української мови та літератури визначені державною програмою з української мови та літератури, яка водночас визначає основний зміст навчання і вимоги та критерії оцінювання його результатів. Основна мета вивчення української мови та літератури у навчальних закладах України на сучасному етапі полягає у формуванні національно свідомої, духовно багатой мовної особистості, яка володіє вміннями й навичками вільно, комунікативно виправдано користуватися засобами державної мови – її стилями, типами, жанрами в усіх видах мовленнєвої діяльності.

Матеріал програми розподілено за такими розділами: «Українська мова» («Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія», «Лексикологія. Фразеологія», «Будова слова. Словотвір», «Морфологія», «Синтаксис», «Стилістика», «Розвиток мовлення») та «Українська література» («Усна народна творчість», «Давня українська література», «Література кінця XVIII – початку XX ст.», «Література XX ст.», «Твори українських письменників-емігрантів», «Сучасний літературний процес»).

Мета вступного іспиту з української мови та літератури – оцінити ступінь підготовленості вступників з української мови та літератури з метою конкурсного відбору для навчання у ПВНЗ «Кропивницький інститут державного та муніципального управління».

Вступне випробування з української мови та літератури проводиться за тестовими технологіями (тести). Завдання вступного випробування з української мови та літератури полягають у тому, щоб виявити рівень інтелектуальних можливостей вступників з основних тем шкільного курсу української мови та літератури.

II. СТРУКТУРА ПРОГРАМИ

УКРАЇНСЬКА МОВА

1. ФОНЕТИКА. ГРАФІКА. ОРФОЕПІЯ. ОРФОГРАФІЯ

Алфавіт. Наголос. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування у-в, і-й. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Сполучення йо, ьо. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис н та нн у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови.

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступника:

розташовувати слова за алфавітом; розпізнавати явища уподібнення й спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування у-в, і-й. наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм; розпізнавати вивчені орфограми; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні помилки на вивчені правила.

2. ЛЕКСИКОЛОГІЯ. ФРАЗЕОЛОГІЯ

Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми.

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступника:

пояснювати лексичні значення слів, добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні; знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів; пояснювати значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні;

3. БУДОВА СЛОВА. СЛОВОТВІР

Будова слова. спільнокореневі слова й форми того самого слова.

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступника:

відділяти закінчення слів від основи, членувати основу на значущі частини, розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, правильно вживати їх у мовленні.

4. МОРФОЛОГІЯ

4.1 Іменник. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок (у власних чоловічих та жіночих іменах).

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступника:

розпізнавати іменники; визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; правильно відмінювати іменники, відрізняти правильні форми іменників від помилкових; використовувати іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними можливостями.

4.2 Прикметник. Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників.

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступника:

розпізнавати й відмінювати прикметники; утворювати форми ступенів порівняння якісних прикметників, повні й короткі форми якісних прикметників; відмінювати прикметники; відрізняти правильні форми прикметників від помилкових.

4.3 Числівник. Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників.

узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат.

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступника:

розпізнавати й відмінювати числівники; відрізняти правильні форми числівників від помилкових; добирати потрібні форми числівників і використовувати їх у мовленні; визначати сполучуваність числівників з іменниками; правильно утворювати форми числівників для позначення часу й дат.

4.4 Займенник. Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників.

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступника:

розпізнавати й відмінювати займенники; відрізнити правильні форми займенників від помилкових, правильно добирати потрібні форми займенників і використовувати їх у мовленні, правильно утворювати й писати неозначені й заперечні займенники.

4.5 Дієслово. Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособові дієслова. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то. Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот.

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступника:

розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособові дієслова; визначати часи й способи дієслів, використовувати один час і спосіб у значенні іншого; відрізнити правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів; розпізнавати дієприкметники (зокрема відрізнити їх від дієприслівників), визначати їхнє загальне значення, синтаксичну роль; відрізнити правильні форми дієприкметників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати дієприкметники та дієприкметникові звороти в мовленні; розпізнавати дієприслівники, визначати їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль; відрізнити правильні форми дієприслівників від помилкових; правильно будувати речення з дієприслівниковими зворотами.

4.6 Прислівник. Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на -о, е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступника:

розпізнавати прислівники, визначати їхнє загальне значення, синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників, відрізнити правильні форми прислівників від помилкових, добирати й комунікативно доцільно використовувати

прислівники в мовленні.

4.7 Службові частини мови

Прийменник. Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.

Сполучник. Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиночні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови.

Частка. Частка як службова частина мови. Правопис часток.

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступника:

розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно використовувати прийменники в мовленні; розпізнавати сполучники, визначати групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; відрізнити сполучники від інших співзвучних частин мови; правильно й комунікативно доцільно використовувати сполучники в мовленні; розпізнавати частки; правильно писати частки.

4.8 Вигук

Вигук як частина мови. Правопис вигуків.

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступника:

розпізнавати вигуки й правильно їх писати.

5. СИНТАКСИС

5.1. Словосполучення

Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення.

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступника:

розрізнити словосполучення, речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами складного речення.

5.2. Речення

Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертань).

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступника:

розрізнити речення різних видів за метою висловлювання, за емоційним

забарвленням, за складом граматичної основи, за наявністю чи відсутністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за будовою, за наявністю чи відсутністю однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертань.

5.2.1. Просте двоскладне речення

Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком.

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступника:

визначати структуру простого двоскладного речення, особливості узгодження присудка з підметом; правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення.

5.2.2. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні

Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот.

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступника:

розпізнавати види другорядних членів, правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні; правильно розставляти розділові знаки при непоширеній прикладці.

5.2.3. Односкладні речення

Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні).

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступника:

розпізнавати типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні.

5.2.4. Просте ускладнене речення

Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні.

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступника:

розпізнавати просте речення з однорідними членами, звертаннями, вставними словами, словосполученнями, реченнями, відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема

уточнювальними, та правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них.

5.2.5. Складне речення

Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступника:

розпізнавати складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями; добирати й конструювати складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті; правильно розставляти розділові знаки, будувати схему такого речення.

5.2.5.1. Складносурядне речення

Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Смилові зв'язки між частинами складносурядного речення. Розділові знаки в складносурядному реченні.

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступника:

розпізнавати складносурядні речення, визначати змілові зв'язки між частинами складносурядного речення; комунікативно доцільно використовувати його виражальні можливості в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в складносурядному реченні.

5.2.5.2. Складнопідрядне речення

Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них.

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступника:

розпізнавати складнопідрядні речення, визначати їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними, відобразити її в схемі складнопідрядного речення; визначати основні види підрядних речень, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами. Правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування; правильно розставляти розділові знаки в складнопідрядному реченні.

5.2.5.3. Безсполучникове складне речення

Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступника:

розпізнавати безсполучникові складні речення; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них.

5.2.5.4. Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку

Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому.

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступника:

правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості речень цього типу в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них

5.3. Способи відтворення чужого мовлення

Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом.

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступника:

замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати; правильно вживати розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом.

6. СТИЛІСТИКА

Стилі мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції.

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступника:

розпізнавати стилі мовлення, визначати особливості кожного з них; користуватися різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування.

7. РОЗВИТОК МОВЛЕННЯ

Види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення. Тема й основна думка висловлення. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів мовлення.

Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступника:

уважно читати, усвідомлювати й запам'ятовувати зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне; критично оцінювати прочитане;

аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів; будувати письмове висловлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, вибраному стилю та типу мовлення, досягати визначеної комунікативної мети; уміти формулювати, добирати доречні аргументи й приклади, робити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставини; правильно структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти; знаходити й виправляти похибки та помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень, спираючись на засвоєні знання.

УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА

1. УСНА НАРОДНА ТВОРЧІСТЬ

Загальна характеристика календарно-обрядових, суспільно-побутових та родинно-побутових пісень.

Пісні Марусі Чурай. “Віють вітри”, “За світ встали козаченьки”.

Історичні пісні. “Ой Морозе, Морозенку”, “Чи не той то Хміль”.

Тематика, образи, зміст народних дум і балад. “Дума про Марусю Богуславку”. Балада “Ой летіла стріла”.

2. ДАВНЯ УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА

“Повість минулих літ” (уривки про заснування Києва, про помсту княгині Ольги).

“Слово про похід Ігорів”.

Григорій Сковорода. “De libertate”, “Всякому місту – звичай і права”, “Бджола та Шершень”, афоризми.

3. ЛІТЕРАТУРА КІНЦЯ ХVІІІ – ПОЧАТКУ ХХ СТ.

Іван Котляревський. “Енеїда”, “Наталка Полтавка”.

Г. Квітка-Основ'яненко. “Маруся”.

Тарас Шевченко. “Катерина”, “Гайдамаки”, “Кавказ”, “Сон” (“У всякого своя доля), “І мертвим, і живим, і ненарожденним...”, “Заповіт”.

Пантелеймон Куліш. “Чорна рада”.

Іван Нечуй-Левицький. “Кайдашева сім'я”.

Панас Мирний “Хіба ревуть воли, як ясла повні?”.

Іван Карпенко-Карий. “Мартин Боруля”.

Іван Франко. “Гімн”, “Чого являєшся мені у сні”, “Мойсей”.

4. ЛІТЕРАТУРА ХХ СТ.

Михайло Коцюбинський. “Тіні забутих предків”, “Intermezzo”.

Ольга Кобилянська. “Земля”.

Леся Українка. “Contra spem spero!”, “Лісова пісня”.

Микола Вороний. “Блакитна Панна”.

Олександр Олесь. “Чари ночі”, “О слово рідне! Орле скутий!..”.

Павло Тичина. “О панно Інно”, “Пам’яті тридцяти”, “Ви знаєте, як липа шелестить...”.

Максим Рильський “Молюсь і вірю...”.

Микола Зеров «Київ - традиція».

Микола Хвильовий. “Я (Романтика)”.

Юрій Яновський. “Дитинство”.

Володимир Сосюра. “Любіть Україну!”.

Валер’ян Підмогильний. “Місто”.

Остап Вишня. “Моя автобіографія”, “Сом”.

Микола Куліш. “Мина Мазайло”.

Богдан-Ігор Антонич. “Різдво”.

Олександр Довженко. “Україна в огні”, “Зачарована Десна”.

Андрій Малишко “Пісня про рушник”.

Василь Симоненко. “Ти знаєш, що ти – людина...”, «Задивляюсь у твої зіниці...».

Олесь Гончар. “Залізний острів”.

Григор Тютюнник. “Три зозулі з поклоном”.

Василь Стус. “Як добре те, що смерті не боюсь я”, “О землі втрачена, явився!..”.

Іван Драч. “Балада про соняшник”.

Ліна Костенко. “Страшні слова, коли вони мовчать”, “Українське альфреско”, “Маруся Чурай”.

5. ТВОРИ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ-ЕМІГРАНТІВ

Іван Багряний. “Тигролови”.

Євген Маланюк. “Стилет чи стилос?”.

6. СУЧАСНИЙ ЛІТЕРАТУРНИЙ ПРОЦЕС

Загальний огляд, основні тенденції.
Постмодернізм як літературне явище.

III. ПОРЯДОК ОЦІНЮВАННЯ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ ВСТУПНИКІВ, КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ, СТРУКТУРА ОЦІНКИ

Відповідність за організацію та проведення вступного випробування з української мови та літератури покладено на відповідального секретаря Приймальної комісії і предметну екзаменаційну комісію.

Мета проведення вступного іспиту з української мови та літератури – виявити рівень інтелектуальних можливостей вступників з основних тем шкільного курсу української мови та літератури.

Під час проведення вступного екзамену забороняється використання електронних засобів інформації, підручників, навчальних посібників. У разі користування вступником під час вступного екзамену сторонніми джерелами інформації, він відсторонюється від участі у екзамені, про що складається акт.

Вступники, які не з'явилися на вступний екзамен без поважних причин у зазначений розкладом час, до участі у конкурсі не допускаються.

Перескладання вступного екзамену з метою підвищення оцінки не дозволяється.

Вступники, знання яких було оцінено балами, нижче середнього рівня (менше ніж 100 балів за 200-бальною шкалою) до другого вступного екзамену та участі у конкурсі не допускаються.

Апеляція вступника щодо екзаменаційної оцінки, отриманої на вступному екзамені, подається особисто у строки, визначені Правилами прийому до ПВНЗ «Кропивницький інститут державного та муніципального управління».

Інструкції щодо виконання завдань вступного іспиту:

Вступне випробування з української мови і літератури містить 58 завдань. Результат залежатиме від загальної кількості правильних відповідей та якості власного висловлення.

Максимальна кількість балів, яку можна набрати, правильно виконавши всі завдання, – 104.

Правила виконання містяться на початку кожної форми завдань.

Екзаменаційна робота складається з трьох частин:

Частина 1 «Українська мова» містить 29 завдань різних форм.

Частина 2 «Українська література» містить 28 завдань різних форм.

Частина 3 «Власне висловлення» містить одне завдання відкритої форми.

Сума балів, нарахованих за правильно виконані абітурієнтом завдання, переводиться в оцінку за 200-бальною системою оцінювання досягнень абітурієнтів за спеціальною шкалою. Систему нарахування балів за правильно виконане завдання для оцінювання робіт абітурієнтів наведено в нижченаведеній таблиці:

Форма / опис завдання	Схема нарахування балів
<p>Завдання з вибором однієї правильної відповіді. Завдання складається з основи та чотирьох або п'яти варіантів відповіді, з яких лише один правильний. Завдання вважається виконаним, якщо абітурієнт вибрав і позначив відповідь в аркуші відповідей</p>	<p>0 або 1 бал: 1 бал, якщо вказано правильну відповідь; 0 балів, якщо вказано неправильну відповідь, або вказано більше однієї відповіді, або відповіді на завдання не надано</p>
<p>Завдання на встановлення відповідності («логічні пари»). Завдання складається з основи та двох стовпчиків інформації, позначених цифрами (ліворуч) і буквами (праворуч). Виконання завдання передбачає встановлення відповідності (утворення «логічних пар») між інформацією, позначеною цифрами та буквами. Завдання вважається виконаним, якщо абітурієнт дав відповідь, поєднавши цифри від 1 до 4 і букви від А до Д</p>	<p>0, 1, 2, 3 або 4 бали: 1 бал – за кожен правильно встановлену відповідність («логічну пару»); 0 балів за будь-яку «логічну пару», якщо зроблено більше однієї позначки в рядку; 0 балів за завдання, якщо не вказано жодної правильної відповідності («логічної пари»), або відповіді на завдання не надано.</p>
<p>Завдання відкритої форми з розгорнутою відповіддю (№ 58). Завдання складається з основи та передбачає створення абітурієнтом власного аргументативного висловлення на дискусійну тему</p>	<p>від 0 до 20 балів: теза: 0, 1 або 2 бали; аргументи: 0, 1 або 2 бали; приклад із літератури чи інших видів мистецтва: 0, 1 або 2 бали; приклад, що є історичним фактом або випадком із життя: 0, 1 або 2 бали; логічність, послідовність: 0, 1 або 2 бали; висновок: 0, 1 або 2 бали; орфоепія: 0, 1, 2, 3 або 4 бали; лексика, граматики та стилістика: 0, 1, 2, 3 або 4 бали. власне висловлення обсягом до 100 слів або таке, що не відповідає темі, буде оцінено в 0 балів.</p>

Відповідність кількості набраних балів абітурієнтом оцінці за 200-бальною системою оцінювання навчальних досягнень наведено в таблиці:

Тестовий бал	Оцінка	Тестовий бал	Оцінка	Тестовий бал	Оцінка
23	100	51	145	79	175
24	102	52	146	80	176
25	104	53	147	81	177
26	105	54	148	82	178
27	107	55	150	83	179
28	109	56	151	84	180
29	111	57	152	85	181
30	112	58	153	86	182
31	114	59	155	87	183
32	116	60	156	88	184
33	118	61	157	89	185
34	119	62	158	90	186
35	121	63	159	91	187
36	123	64	160	92	188
37	124	65	161	93	189
38	126	66	162	94	190
39	127	67	163	95	191
40	129	68	164	96	192
41	131	69	165	97	193
42	132	70	166	98	194
43	134	71	167	99	195
44	135	72	168	100	196
45	136	73	169	101	197
46	138	74	170	102	198
47	139	75	171	103	199
48	141	76	172	104	200
49	142	77	173		
50	143	78	174		

IV. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Біляєв О. М., Пентилюк М. І., Симоненкова Л. М., Симоненкова Т. П. Українська мова: Підруч. для 7 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ : ВД «Афон», 2004. 128 с.
2. Біляєв О. М., Пентилюк М. І., Симоненкова Л. М., Симоненкова Т. П. Українська мова: Підруч. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ : ВД «Афон», 2004. 128 с.
3. Біляєв О. М., Пентилюк М. І., Симоненкова Л. М., Симоненкова Т. П. Українська мова: Підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ : Освіта, 2002. 208 с.
4. Біляєв О. М., Симоненкова Л. М., Скуратівський Л. В., Шелехова Г. Т. Українська мова: Підруч. для 10–11 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ : Освіта, 2004. 384 с.
5. Бондаренко Н. В., Ярмолюк А. В. Українська мова: Підруч. для 5 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ : Освіта, 2005. 272 с.
6. Бондаренко Н. В., Ярмолюк А. В. Українська мова: Підруч. для 6 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ : Освіта, 2006. 240 с.
7. Глазова О. П., Кузнецов Ю. В. Рідна мова: Підруч. для 5 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ : Педагогічна преса, 2005. 288 с.
8. Глазова О. П., Кузнецов Ю. В. Рідна мова: Підруч. для 6 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ : Педагогічна преса, 2006. 288 с.
9. Єрмоленко С. Я., Сичова В. Т. Рідна мова: Підруч. для 5 кл. Київ : Грамота, 2005. 240 с.
10. Єрмоленко С. Я., Сичова В. Т. Рідна мова: Підруч. для 6 кл. Київ : Грамота, 2006. 296 с.
12. Козачук Г. Українська мова для абітурієнтів. Київ : Вища шк., 2005.
13. Олійник О. Б. Українська мова: Підручник для 7 кл. середньої школи. Київ : Вікторія, 2003. 364 с.
13. Олійник О. Б. Українська мова: Підручн. для 8 кл. серед. шк. Київ : Вікторія, 2004. 288 с.
14. Олійник О. Б. Українська мова: Підручн. для 9 кл. середньої школи. Київ : Вікторія, 2003. 384 с.
15. Олійник О. Б. Українська мова: Підручн. для 10–11 кл. середньої школи. Київ : Вікторія, 2004. 448 с.
16. Пентилюк М. І., Гайдаєнко І. В., Ляшкевич А. І., Омельчук С. А. Рідна мова: Підруч. для 6 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ : Освіта, 2006. 272 с.
17. Передрій Г. Р., Скуратівський Л. В., Шелехова Г. Т., Остаф Я. І. Рідна мова: Підруч. для 7 кл. Київ : Освіта, 2003. 272 с.
18. Плющ М. Я., Грипас Н. Я. Українська мова. Довідник. Київ : Освіта, 2002. 228 с.
19. Стоян Л. М. Українська мова: Посібник з орфографії та пунктуації. Київ : Наук, думка, 2005.

20 Українська мова. Зовнішнє оцінювання: Навчальний посібник з підготовки до зовнішнього оцінювання учнів загальноосвітніх навчальних закладів. Київ : УЦОЯО, 2007. 526 с.

21. Український правопис. Київ : Наук, думка, 2003. 240 с.

22. Шелехова Г. Т., Остаф Я. І., Скуратівський Л. В. Рідна мова: Підручник для 9 кл. Київ : Освіта, 2002. 256 с.

23. Ющук І. П. Рідна мова: Підруч. для 7 кл. Київ : Арт-Освіта, 2004. 288 с.

24. Ющук І. П. Рідна мова: Підруч. для 8 кл. Київ : Арт-Освіта, 2004. 256 с.

25. Ющук І. П. Практикум з правопису української мови. Київ : Освіта, 2006. 254 с.